

Traducere din limba franceză #

CONVENȚIA DE LA BUDAPESTA PRIVIND CONTRACTUL DE TRANSPORT DE MĂRFURI ÎN NAVIGAȚIA INTERIOARĂ

(CMNI)*

Statele contractante la prezenta Convenție:

Având în vedere recomandările Actului final al Conferinței pentru Securitate și Cooperare în Europa, din 1 august 1975, în vederea armonizării regimurilor juridice în interesul dezvoltării transporturilor de către statele membre ale Comisiei Centrale pentru Navigația pe Rin și ale Comisiei Dunării, în colaborare cu Comisia Economică a Națiunilor Unite pentru Europa,

Conștiente de necesitatea și utilitatea stabilirii unor reguli uniforme privind contractul de transport de mărfuri în navigația interioară,

Au decis să încheie o Convenție în acest scop și în consecință au convenit cele de mai jos:

CAPITOLUL I DISPOZIȚII GENERALE Articolul 1 Definiții

În sensul prezentei Convenții,

1. “Contract de transport” desemnează orice contract, oricare ar fi denumirea sa, prin care un transportator se angajează, contra plății unui navlu, să transporte mărfuri pe căile navigabile interioare;
2. “Transportator” desemnează orice persoană prin care sau în numele căreia s-a încheiat un contract de transport de mărfuri cu un expeditor;

Italicele sunt notele traducătorului.

* adoptată la Conferința diplomatică organizată în comun de CCNR, Comisia Dunării și CEE – ONU care s-a desfășurat la Budapesta în perioada 25 septembrie – 3 octombrie 2000.

atât pe căile navigabile interioare, cât și pe ape supuse unei reglementări maritime cu excepția cazurilor în care:

- a) s-a întocmit un conosament maritim în conformitate cu dreptul maritim aplicabil, sau
- b) distanța de parcurs pe apele supuse unei reglementări maritime este cea mai lungă.

3. Prezenta Convenție este aplicabilă indiferent de naționalitatea, locul de înmatriculare, portul de ataș sau apartenența navei la navigația maritimă sau la navigația interioară și indiferent de naționalitatea, domiciliul, sediul sau locul de reședință al transportatorului, expeditorului sau destinatarului.

CAPITOLUL II

DREPTURILE ȘI OBLIGAȚIILE PĂRȚILOR CONTRACTANTE

Articolul 3

Luarea în primire, transportul și livrarea mărfurilor

1. Transportatorul trebuie să transporte mărfurile la locul de livrare, în termenele acordate și să le livreze destinatarului în starea în care acestea i-au fost încredințate.
2. Dacă nu a fost convenit altfel, luarea în primire și livrarea mărfurilor au loc la bordul navei.
3. Transportatorul decide asupra navei care va fi utilizată. Acesta este obligat înainte de voiaj și la plecarea în acestă să facă diligențele necesare pentru ca, ținând cont de mărfurile ce urmează a fi transportate, nava să fie aptă a primi încărcătura, în stare de navigabilitate, prevăzută cu grementul și echipajul prescrise de reglementările în vigoare și să dețină autorizațiile naționale și internaționale necesare pentru transportul respectivelor mărfuri.
4. Dacă s-a convenit efectuarea transportului cu o navă sau cu un anumit tip de navă, transportatorul nu poate încărca sau transborda mărfurile, în totalitate sau parțial, pe o altă navă sau tip de navă fără acordul expeditorului, decât:
 - a) în circumstanțe cum ar fi ape scăzute, abordaje sau alte obstacole pentru navigație, ce nu au putut fi prevăzute în momentul încheierii contractului de transport și care impun încărcarea sau transbordarea mărfurilor

Articolul 5 Termen de livrare

Transportatorul trebuie să livreze mărfurile în termenul convenit în contractul de transport sau, dacă nu s-a convenit un asemenea termen, într-un termen rezonabil care poate fi pretins unui transportator diligent, ținând seama de circumstanțele voiajului și ale unei navigații fără obstacole.

Articolul 6 Obligațiile expeditorului

1. Expeditorul are obligația de a plăti sumele datorate, prevăzute în contractul de transport.
2. Expeditorul trebuie să furnizeze transportatorului, înainte de predarea mărfurilor și scris, următoarele indicații referitoare la mărfurile care urmează a fi transportate:
 - a) dimensiuni, număr sau greutate și coeficient de arimare a mărfurilor;
 - b) marcajele care sunt necesare pentru identificarea mărfurilor;
 - c) natura, caracteristicile și proprietățile mărfurilor;
 - d) instrucțiunile referitoare la reglementările vamale sau administrative privind mărfurile;
 - e) alte indicații necesare care trebuie să figureze în documentul de transport.

Expeditorul trebuie, de asemenea, să predea transportatorului, la predarea mărfurilor, toate documentele de însoțire prescrise.

3. Expeditorul trebuie, dacă natura mărfurilor o impune, ținând cont de transportul convenit, să ambaleze mărfurile astfel încât să prevină pierderea sau avariarea lor din momentul luării în primire și până la livrarea de către transportator și astfel încât acestea să nu poată cauza avariarea navei sau a celorlalte mărfuri. Expeditorul trebuie, în plus, ținând cont de transportul convenit, să prevadă un marcaj corespunzător, conform reglementărilor internaționale sau naționale aplicabile sau, în lipsa unor astfel de reglementări, conform regulilor și uzanțelor general recunoscute în navigația interioară.

reglementări, conform regulilor și uzanțelor general recunoscute în navigația interioară;

c) documentele de însoțire necesare lipsesc, sunt inexacte sau incomplete.

Transportatorul nu poate invoca răspunderea expeditorului dacă se demonstrează că vina este imputabilă lui însuși, prepușilor sau mandatarilor săi.

2. Expeditorul răspunde pentru actele și omisiunile persoanelor la care a recurs pentru a aduce la îndeplinire sarcinile și obligațiile prevăzute la articolele 6 și 7, ca și când ar fi propriile sale acte și omisiuni, atâta timp cât aceste persoane acționează în exercițiul funcțiunii.

Articolul 9

Rezilierea contractului de transport de către transportator

1. Transportatorul poate rezilia contractul de transport dacă expeditorul nu și-a îndeplinit obligațiile prevăzute la articolul 6 paragraful 2 sau la articolul 7 paragrafele 1 și 2.
2. Transportatorul, dacă uzează de dreptul său de reziliere, poate debarca mărfurile pe cheltuiala expeditorului și poate pretinde la alegere plata următoarelor sume:
 - a) o treime din navlul convenit, sau
 - b) în plus față de eventualele taxe de stalie, o indemnizație egală cu nivelul cheltuielilor angajate și al prejudiciului produs, precum și, dacă voiajul a început, un navlu proporțional cu partea de voiaj deja efectuată.

Articolul 10

Livrarea mărfurilor

1. În pofida obligației expeditorului prevăzută la articolul 6 paragraful 1, destinatarul care, după sosirea mărfurilor la locul de livrare, solicită livrarea acestora, este răspunzător, conform contractului de transport, pentru plata navlului și a altor creanțe care revin mărfurilor, precum și pentru contribuția sa în caz de avarie comună. În lipsa unui document de transport, sau dacă un astfel de document nu a fost prezentat, destinatarul răspunde pentru plata navlului convenit cu expeditorul dacă aceasta corespunde practicii de pe piață.
2. Se consideră livrare punerea mărfurilor la dispoziția destinatarului, conform contractului de transport sau uzanțelor comerciale respective sau prescripțiilor în vigoare în portul de descărcare. Predarea mărfurilor unei autorități sau unei terți consideră de asemenea livrare.

d) portul de încărcare sau locul de luare în primire și portul de descărcare sau locul de livrare;

e) specificarea uzuală a tipului de mărfuri și ambalajele acestora precum și, pentru mărfurile periculoase sau poluante, specificarea conform prescripțiilor în vigoare sau, în lipsa acestora, specificarea lor generală;

f) dimensiunile, numărul sau greutatea, precum și marcajele de identificare ale mărfurilor încărcate la bord sau luate în primire în vederea transportului;

g) după caz, indicația că mărfurile pot sau trebuie să fie transportate pe punte sau în cale deschise;

h) dispozițiile convenite cu privire la navlu;

i) pentru scrisorile de trăsură, precizarea dacă este vorba de un original sau de o copie; pentru conosament, numărul de exemplare originale;

locul și ziua emiterii.

Natura juridică a unui document de transport în sensul articolului 1 paragraful 6 din prezenta Convenție nu este afectată de lipsa uneia sau mai multora dintre indicațiile prevăzute în prezentul paragraf.

Articolul 12

Înscrierea de rezerve în documentele de transport

1. Transportatorul are dreptul să înscrie rezerve în documentul de transport:

- a) cu privire la dimensiunile, numărul sau greutatea mărfurilor, dacă are motive să suspecteze că indicațiile expeditorului sunt inexacte sau dacă nu a avut suficiente mijloace pentru a controla aceste indicații, în special pentru că mărfurile nu au fost numărate, măsurate sau cântărite în prezența sa, precum și pentru că, fără un acord explicit, dimensiunile sau greutatea au fost stabilite prin determinarea capacității navei;
- b) cu privire la marcajele de identificare care nu au fost aplicate în mod clar și durabil pe mărfurile propriu-zise sau, dacă acestea sunt ambalate, pe recipiente sau ambalaje;
- c) cu privire la starea aparentă a mărfurilor.

2. Dreptul de a dispune de care beneficiază expeditorul se stinge din momentul în care destinatarul, după sosirea mărfurilor la locul de livrare prevăzut, a cerut livrarea mărfurilor și
 - a) în cazul unui transport în baza unei scrisori de trăsură, de îndată ce originalul a fost remis destinatarului;
 - b) în cazul unui transport în baza unui conosament, de îndată ce expeditorul a remis toate exemplarele originale aflate în posesia sa unei alte persoane.
3. Expeditorul poate, printr-o mențiune corespunzătoare în scrisoarea de trăsură, în momentul emiterii acesteia, să renunțe la dreptul său de a dispune asupra mărfurilor în favoarea destinatarului.

Articolul 15

Condiții de exercitare a dreptului de a dispune asupra mărfurilor

Dacă vrea să își exercite dreptul de a dispune, expeditorul sau, în cazul articolului 14, paragrafele 2 și 3, destinatarul, trebuie:

- a) În cazul unui conosament, să prezinte toate exemplarele originale acestuia înainte de sosirea mărfurilor la locul de livrare prevăzut;
- b) În cazul unui document de transport, altul decât un conosament, să prezinte acest document în care trebuie să se înscrie noile instrucțiuni date transportatorului;
- c) să ramburseze transportatorului toate cheltuielile și să compenseze toate daunele produse prin ducerea la îndeplinire a instrucțiunilor;
- d) să plătească, în cazul descărcării mărfurilor înainte de sosirea la locul de livrare prevăzut, întregul navlu convenit, dacă nu s-a dispus altfel în contractul de transport.

Articolul 18

Exonerări speciale de răspundere

1. Transportatorul și transportatorul substituit sunt exonerati de răspundere atunci când pierderea, daunele sau întârzierea se datorează uneia din circumstanțele sau situațiile enumerate mai jos:

- a) acte sau omisiuni ale expeditorului, ale destinatarului sau ale persoanei abilitate să dispună;
- b) manipulare, încărcare, arimare sau descărcare a mărfurilor de către expeditor sau destinatar sau de către terți care acționează în contul expeditorului sau al destinatarului;
- c) transport de mărfuri pe punte sau în cale deschise, dacă așa a fost convenit cu expeditorul sau este conform uzanțelor comerciale respective sau dacă este impus prin prescripțiile în vigoare;
- d) natura mărfurilor expuse în totalitate sau parțial la pierdere sau avarie, în special prin spargere, rugină, deteriorare internă, uscare, scurgere, evaporare normală (în volum sau în greutate) sau prin acțiunea insectelor sau a rozătoarelor;
- e) absența sau calitatea necorespunzătoare a ambalajului dacă mărfurile, prin natura lor, sunt expuse la pierderi sau la avarii în absența ambalajului sau în cazul unui ambalaj necorespunzător;
- f) insuficiența sau imperfecțiunea marcajelor de identificare a mărfurilor;
- g) operațiuni sau tentative de efectuare de operațiuni de ajutor sau de salvare pe căile navigabile;
- h) transportul animalelor vii, în afara cazului în care transportatorul nu a luat măsurile sau nu a respectat instrucțiunile convenite în contractul de transport.

2. Dacă, luând în considerare circumstanțele de fapt, o pagubă a putut fi cauzată de o situație sau un risc dintre cele enumerate la paragraful 1 din prezentul articol, se presupune că aceasta a fost cauzată de această situație sau de acest risc. Această prezumție dispăre dacă victima dovedește că prejudiciul nu rezultă exclusiv din una din situațiile sau riscurile prevăzute la paragraful 1 din prezentul articol.

în documentul de transport ca aflându-se în sau pe acest dispozitiv este considerat ca un colet sau o altă unitate de încărcare. În celelalte cazuri, mărfurile care se află în sau pe un astfel de dispozitiv sunt considerate ca o singură unitate de încărcare. Dacă dispozitivul în sine a fost pierdut sau deteriorat, dispozitivul respectiv, în cazul în care nu aparține transportatorului și nu este furnizat de către acesta, este considerat ca o unitate de încărcare distinctă.

3. În caz de prejudiciu datorat unei întârzieri de livrare, transportatorul nu răspunde decât până la concurența valorii navlului. Totuși, cumulul despăgubirilor datorate în baza paragrafului 1 din prezentul articol și cu prima frază din prezentul paragraf, nu poate depăși limita care ar fi aplicabilă în baza paragrafului 1 în caz de pierdere totală a mărfurilor pentru care este angajată răspunderea.

4. Limitele maxime de răspundere prevăzute la paragraful 1 nu se aplică:

- a) în cazul în care natura și valoarea cea mai ridicată a mărfurilor sau a dispozitivelor de transport au fost menționate explicit în documentul de transport și dacă transportatorul nu a respins aceste precizări, sau
- b) în cazul în care părțile au convenit în mod expres asupra unor limite de răspundere maxime superioare.

5. Valoarea totală a despăgubirilor datorate pentru același prejudiciu de către transportator, transportatorul substituit și prepușii și mandatarii acestora nu poate depăși în total limitele de răspundere prevăzute în prezentul articol.

Articolul 21

Decăderea din dreptul de limitare a răspunderii

1. Transportatorul sau transportatorul substituit nu se poate prevala de exonerările și de limitele de răspundere prevăzute în prezenta Convenție sau în contractul de transport dacă se dovedește că a cauzat el însuși paguba, prin comiterea unui act sau a unei omisiuni, fie cu intenția de a provoca această pagubă, fie acționând în mod riscant și fiind în deplină cunoștință de cauză că ar rezulta, probabil, o astfel de pagubă.
2. La fel, prepușii și mandatarii care acționează în contul transportatorului sau al transportatorului substituit nu se pot prevala de exonerările și limitele de răspundere prevăzute în prezenta Convenție sau în contractul de transport dacă se dovedește că au cauzat paguba în modul descris la paragraful 1.

Articolul 24

Prescrierea

1. Toate acțiunile rezultate dintr-un contract încheiat în temeiul prezentei Convenții se prescriu într-un termen de un an, socotit din ziua în care mărfurile au fost sau ar fi trebuit să fie livrate destinatarului. Ziua de începere a prescrierii nu este cuprinsă în acest termen.
2. Persoana împotriva căreia s-a formulat o acțiune poate, în orice moment în timpul termenului de prescriere, să prelungească acest termen printr-o declarație adresată în scris persoanei lezate. Acest termen poate fi prelungit din nou prin una sau mai multe alte declarații.
3. Suspendarea și întreruperea prescrierii sunt reglementate prin legea statului aplicabilă contractului de transport. Introducerea unui recurs, cu ocazia unei proceduri de repartizare în vederea aplicării răspunderii limitate pentru orice creanțe rezultate ca urmare a unui eveniment care a cauzat pagube, întrerupe prescrierea.
4. O acțiune de recurs a unei persoane considerate răspunzătoare, în temeiul prezentei Convenții, poate fi introdusă, chiar și după expirarea termenului de prescriere prevăzut la paragrafele 1 și 2 din prezentul articol, dacă a fost declanșată o procedură în termen de 90 de zile calculate de la data la care persoana care introduce acțiunea de recurs a dat curs reclamației sau a fost citată, sau dacă a fost declanșată o procedură într-un termen mai lung prevăzut de legea statului în care s-a declanșat procedura.
5. Acțiunea prescrisă nu poate fi îndeplinită sub formă de cerere reconvențională sau de excepție.

CAPITOLUL VII

LIMITĂRI ALE LIBERTĂȚII CONTRACTUALE

Articolul 25

Clauze lovite de nulitate

1. Orice stipulare contractuală vizând excluderea sau limitarea sau, sub rezerva dispozițiilor articolului 20 paragraful 4, agravarea răspunderii, în sensul prezentei Convenții, a transportatorului, transportătorului substituit sau, prepușilor sau mandatarilor lor, inversarea sarcinii dovezii sau reducerea termenelor de reclamație și de prescriere vizate la articolele 23 și 24 este nulă; este de asemenea

2. Transportatorul este eliberat de răspundere în baza prezentei Convenții, pe motivul unei pagube produse printr-un accident nuclear dacă exploatatorul unei instalații nucleare sau o altă persoană autorizată răspunde de această pagubă în baza legilor și regulamentelor unui stat, care guvernează răspunderea în domeniul energiei nucleare.

Articolul 28

Unitate de cont

Unitatea de cont vizată la articolul 20 din prezenta Convenție este dreptul special de tragere fixat de Fondul Monetar Internațional. Valorile menționate la articolul 20 vor fi convertite în moneda națională a unui stat conform valorii acestei monede la data deciziei sau la o dată convenită de părți. Valoarea, în drepturi speciale de tragere, a monedei naționale a unui stat parte se calculează conform metodei de evaluare aplicată efectiv de Fondul Monetar Internațional la data respectivă pentru propriile sale operațiuni și tranzacții.

Articolul 29

Dispoziții naționale suplimentare

1. În absența unor dispoziții din prezenta Convenție, contractul de transport este guvernat de legea statului ales de părți.
2. În lipsa alegerii, dreptul aplicabil este acela al statului cu care contractul de transport prezintă legăturile cele mai strânse.
3. Se presupune că contractul de transport prezintă legăturile cele mai strânse cu statul în care se află sediul principal al transportatorului în momentul încheierii contractului, dacă portul de încărcare sau locul de luare în primire, sau portul de descărcare sau locul de livrare sau sediul principal al expeditorului se găsește de asemenea în acel stat. Dacă sediul principal al transportatorului nu se află pe uscat și acesta a încheiat contractul de transport la bordul navei sale, se presupune că contractul prezintă legăturile cele mai strânse cu statul în care nava este înregistrată sau al cărui pavilion îl arborează, dacă portul de încărcare sau locul de luare în primire, sau portul de descărcare sau locul de livrare sau sediul principal al expeditorului se află de asemenea în statul respectiv.
4. Dreptul statului în care se găsesc mărfurile guvernează garanția reală de care beneficiază transportatorul pentru creanțele vizate la articolul 10, paragraful 1.

- a) contractelor de transport conform cărora portul de încărcare sau locul de luare în primire și portul de descărcare sau locul de livrare sunt situate pe teritoriul său;
- b) prin derogare de la articolul 1 paragraful 1, unor transporturi gratuite.

Articolul 32

Reglementări regionale referitoare la răspundere

1. În momentul semnării prezentei Convenții, al ratificării, al acceptării, al aprobării, al aderării la aceasta sau oricând după aceasta, orice stat poate să declare că, pentru transporturile de mărfuri efectuate între porturi de încărcare sau locuri de luare în primire și porturi de descărcare sau locuri de livrare situate fie amândouă pe propriul său teritoriu, fie pe teritoriul său și pe teritoriul unui stat care a dat aceeași declarație, transportatorul nu răspunde pentru prejudiciile cauzate de un act sau de o omisiune comise de către conducătorul navei, pilotul sau orice altă persoană din serviciul navei sau al unui împingător sau remorcher, în cazul conducerii nautice sau al formării sau al dizolvării unui convoi împins sau remorcat, cu condiția ca transportatorul să fi îndeplinit obligațiile referitoare la echipaj, prevăzute la articolul 3 paragraful 3, cu excepția cazului în care actul sau omisiunea rezultă dintr-o intenție de a provoca paguba sau dintr-un comportament riscant și cu conștiința că o astfel de pagubă se va produce, probabil, oricum.
2. Reglementarea referitoare la răspundere prevăzută la paragraful 1 intră în vigoare între două state contractante în momentul intrării în vigoare a prezentei Convenții în al doilea stat care a dat aceeași declarație. Dacă un stat dă această declarație după ce Convenția a intrat în vigoare pentru el, reglementarea referitoare la răspundere, prevăzută la paragraful 1, intră în vigoare în prima zi a lunii care urmează expirării unui termen de trei luni calculat de la data notificării declarației către depozitar. Reglementarea referitoare la răspundere este aplicabilă numai contractelor de transport semnate după intrarea sa în vigoare.
3. O declarație dată conform paragrafului 1 poate fi retrasă oricând printr-o notificare către depozitar. În caz de retragere, reglementarea referitoare la răspundere prevăzută la paragraful 1 va înceta a mai avea efect, în prima zi a lunii ce urmează notificării sau într-un moment ulterior indicat în notificare. Retragera nu se aplică contractelor de transport semnate înainte ca reglementarea referitoare la răspundere să-și fi încetat efectul.

Articolul 35

Denunțare

1. Prezenta Convenție poate fi denunțată de către un stat parte la expirarea termenului de un an, socotit de la data la care aceasta a intrat în vigoare pentru statul respectiv.
2. Notificarea denunțării se depune la depozitar.
3. Denunțarea își va produce efectul în prima zi a lunii următoare expirării unui termen de un an începând de la data depunerii notificării de denunțare sau după un termen mai lung menționat în notificarea denunțării.

Articolul 36

Revizuire și amendare

La cererea a cel puțin o treime din statele contractante ale prezentei Convenții, depozitarul convoacă o conferință a statelor contractante având ca obiect revizuirea sau amendarea prezentei Convenții.

Articolul 37

Revizuirea sumelor limitelor și a unității de cont

1. În pofida dispozițiilor articolului 36, în cazul în care se propune revizuirea sumelor fixate la articolul 20 paragraful 1 sau înlocuirea unității definite la articolul 28 cu altă unitate, depozitarul, la cererea a cel puțin un sfert din numărul statelor părți la prezenta Convenție, înaintează propunerea tuturor membrilor Comisiei Economice a Națiunilor Unite pentru Europa, Comisiei Centrale pentru Navigația pe Rin și Comisiei Dunării, precum și tuturor statelor contractante și convoacă o conferință având ca unic obiect revizuirea sumelor stabilite la articolul 20 paragraful 1 sau înlocuirea unității definite la articolul 28 printr-o altă unitate.
2. Conferința este convocată cel mai devreme după un termen de șase luni, începând de la data transmiterii propunerii.
3. Toate statele contractante ale convenției au dreptul să participe la conferință, indiferent dacă sunt sau nu membre ale organizațiilor menționate la paragraful 1.
4. Amendamentele sunt adoptate cu o majoritate de două treimi în statele contractante ale Convenției, reprezentate la conferință și participante

stat contractant după acest termen este obligat la un amendament acceptat conform paragrafului 7. În cazurile citate la prezentul paragraf, un stat este obligat la un amendament de la intrarea sa în vigoare sau din momentul în care prezenta Convenție intră în vigoare pentru acest stat, dacă aceasta intervine ulterior.

Articolul 38 Depozitar

1. Prezenta Convenție va fi depusă la Guvernul Republicii Ungaria.

2. Depozitarul

- a) va comunica tuturor statelor care au participat la Conferința diplomatică de adoptare a Convenției de la Budapesta privind Contractul de transport de mărfuri în navigația interioară, prezenta Convenție în versiunea lingvistică oficială care nu era încă disponibilă în timpul Conferinței, în vederea verificării acesteia;
- b) va informa toate statele prevăzute la litera a) despre toate propunerile de amendare a textului comunicat conform literei a);
- c) va constata data la care toate versiunile lingvistice oficiale ale prezentei Convenții au fost puse în conformitate și urmează a fi considerate autentice;
- d) va comunica tuturor statelor prevăzute la litera a) data constatată conform literei c);
- e) va remite tuturor statelor care au fost invitate la Conferința diplomatică de adoptare a Convenției de la Budapesta privind Contractul de transport de mărfuri în navigația interioară, și celor care au semnat prezenta Convenție sau care au aderat la aceasta, copii certificate conforme prezentei Convenții;
- f) informează toate statele care au semnat prezenta convenție sau au aderat la aceasta;
 - i) cu privire la orice semnătură nouă, orice notificare precum și orice declarație, cu indicarea datei semnării, a notificării, sau a declarației;
 - ii) cu privire la data intrării în vigoare a prezentei Convenții;
 - iii) cu privire la orice denunțare a prezentei Convenții cu indicarea datei la care aceasta își produce efectul;

ROMÂNIA
Biroul notarului public
Galați 6200

Legalizarea semnăturii traducătorului

Nr. 14.223

Anul 2002 luna 11 ziua 18

Zamfir V. Ioan
Notar public

Subsemnatul, notar public, în temeiul art. 8, lit. e și j din Legea nr. 36/1995, legalizez semnătură autentică a d-lui Sasețchi Elias Cristian, traducător autorizat prin Ordinul nr. 468/C/1999 al Ministrului Justiției.

Taxe:

5.000 lei timbru fiscal

15.00 lei timbru judiciar

25.000 lei taxa notarului ch. 7213

